

«حملات پاکستان : تجاوز در جواب به تجاوز است»!

نوشته از قلم ایمل خان فیضی تحت عنوان بالا بتاريخ ۲۰۱۱/۷/۵ در بعضی سایت های انترنتی به نشر رسیده است، که جان مطلب آن باخط درشت چنین است:

« تجاوز از خاک افغانستان توسط گروه های کوچک از افغانهای اجیر در چوکات یک ستراتیژی مخفی سازمان استخباراتی امریکا در آنسوی سرحد (پاکستان) صورت میگیرد و پاکستان در جواب به آن و دفع چنین عملیات غیر مستقیم امریکا در خاک خود، حکومت افغانستان را با حملات جوابیه تحت فشار قرار میدهد.

حملات پاکستان بر خاک افغانستان در جواب به عملیات نظامی - مخفی است که توسط افغانهای اجیر سی. آی. ای. از چندی بدینسو در خاک پاکستان (مناطق سرحدی) صورت میگیرد. به اساس برخی از منابع رسمی افغانی و غربی، سازمان استخباراتی امریکا سی، آی، ای یک تیم اجیر ۳۰۰۰ نفری افغان را برای پیشبرد عملیات مخفی در افغانستان و در صورت ضرورت، خارج از سرحدات افغانستان (پاکستان مناطق سرحدی) در اختیار دارد و از آنها در هر دو طرف سرحد میان افغانستان و پاکستان استفاده میکنند...»

خواننده محترم توجه فرماید بعضی انسان هایی که در باتلاق ایدئولوژی حزب اسلامی گلبدین حکمتیار تربیت شده اند تا چه حد ضد کشور و مردم خود شده اند که در بحرانی ترین شرایط که از هرسو مردم و کشور مورد حمله و تهدید قرار گرفته، قلم بدست گرفته بجای دفاع از مردم و کشور خودش از دشمن تاریخی یعنی پاکستان بدفاع سخن میگوید.

باید از جناب فیضی پرسید، چه چیز شما را وا داشته است که بدون اسناد موثق از تشکیل «گروه اجیر افغان از سوی سی آی ای و تجاوز از خاک افغانستان» به پاکستان سخن میگوئید و به اصطلاح خدائی خدمتگار به نفع آنکشور شهادت میدهید؟ اگر تاثیر ایدئولوژی حزب اسلامی گلبدین حکمتیار تا این حد شما را ضد مردم خود و امریکا نساخته و یا اگر مخالفت تان با دولت کابل که در آن جای پای دلخواه خود را مثل دیگر اعضای حزب اسلامی نیافته اید، مطرح نباشد چه مسأله ای باعث شده که به نفع پاکستان و علیه مردم و کشور خود چنین عنوان میکنید «حملات پاکستان: تجاوز در جواب به تجاوز است» از شما می پرسیم : آیا در مدت ده سال اخیر آنهمه منابع دارای اعتبار جهانی که بروی اسناد موثق آنچه در مورد منابع، پایگاههای تربیت تروریستی، تجهیز و بکار گیری تروریستها از سوی آی اس آی پاکستان علیه افغانستان و نیرو های بین المللی گفته و منتشر گردیده باور دارید یانه ؟ اگر از صد تا یکی راهم قبول کنید اینرا ناگزیرید بپذیرید که این دولت پاکستان است که با ماهیت تروریست پروری و جنگجویی خود پای چهل دولت جهان را به افغانستان کشیده، مردم و کشور ما را زیر آتش قرار داده است. اینرا همه مردم جهان میدانند که دولت های ایران و پاکستان هستند که نمیخواهند مردم افغانستان بصورت آزاد، مستقل و در صلح و امنیت زندگی کند.

جناب فیضی شما خود دریک مقاله تان به تاریخ ۲۰۱۰/۲/۲۲ که در آرشیف «افغان جرمن آنلاين» موجود است در پراگراف یازدهم نوشته اید «کشور های شرکت کننده در کنفرانس لندن، حمایت خود را از طرح دولت افغانستان «جهت رسیدن به صلح» اظهار نموده و به این نتیجه رسیدند که برای بحث روی میکاتیزم مذاکرات با مخالفین دولت افغانستان، بزودی کنفرانسی در کابل دایر گردد ولی ستراتیژیست های پاکستانی آینده این مذاکرات و خود سری های ملا برادر را در مخالفت با اهداف و تلاش آنها برای رسیدن به یک عمق ستراتیژیک در افغانستان - منطقه یافتند»

در پراگراف آخر همین نوشته چنین آمده است «در یک جمع بندی کلی میتوان به این نتیجه رسید که اختلاف نظر ها، عدم مشورت ملا برادر با سازمان استخباراتی پاکستان و تلاش های اخیر دولت کرسی برای مذاکره با مخالفین، دلایل اساسی گرفتاری ملا برادر و نزدیکان او می باشد. پاکستان ملا برادر را بیشتر تحت تاثیر و نفوذ کابل دانست که اکنون میتواند با گرفتاری وی از یکسو به این حقیقت خاتمه دهد و از سوی دیگر همکاری های اسلام آباد را با ائتلاف بین المللی در امر مبارزه با تروریزم نشان داده خواهان امتیازات بیشتر گردد.»

نقل از نوشته شما بوضاحت میرساند که رئیس جمهور کرزی و حامیان بین المللی آن خواهان صلح در افغانستان و منطقه هستند اما این دولت پاکستان بوده که با براه اندازی عملیات تروریستی در خاک افغانستان خواهان باجگیری از امریکا و تلاش در جهت هرچه بیشتر نفوذ سیاسی خود در افغانستان می باشد.

مقاله « حملات پاکستان : تجاوز در جواب به تجاوز است» به پراگراف نهم آن آمده است: « درین روزها که حملات نظامی پاکستان بر خاک کشور ادامه دارد، برخی ها می پرسند که چرا ناتو و حکومت کابل در مقابل به این تجاوز پاکستان خاموشی اختیار کرده اند. جواب این سوال را باید اول از آنها پرسید که دهل ایجاد پایگاه های نظامی دائمی امریکا در افغانستان را به گردن انداخته اند و نعره سر میدهند که پایگاه های امریکائی حافظ تمامیت ارضی کشور و امنیت داخلی را در برابر دشمنان داخلی و خارجی . . . و دخالت های بیشرمانه آنها (کشور های همسایه) تضمین میکند. اصابت بیش از ۳۷۰ فیر راکت پاکستان بر خاک افغانستان طی سه هفته اخیر مثال خوب از تضمین حفظ تمامیت ارضی افغانستان توسط نیروهای نظامی امریکا است.»

در این ارتباط بجواب سوال تعنه و کتره آمیز آقای فیضی باید گفت : کسانیکه نسبت بیرون رفتن قوای بین المللی از افغانستان قبلاً اظهارتشویش نموده و در غیاب قوای خارجی وضعیت افغانستان را پیش بینی کرده اند که پاکستانی ها بوسیله تروریست های دست پرورده خود زیر نام طالبان کشور را اشغال و آنگاه جنگهای داخلی و عملیات تروریستی در منطقه و جهان اوج تازه ای بخود خواهد گرفت. اینک بواقعیات با آغاز خروج قوای مذکور می بینیم که پاکستان گستاخانه و بیشرمانه حملات راکتی به سرحدات شرقی و جنوبی افغانستان را شروع کرده است، لذا این خوبی حقانیت پیش بینی آنها را ثابت میکند که در غیاب نیروهای بین المللی پایگاه نظامی امریکا را تا یک مدت نسبتاً طولانی برای حفظ تمامیت ارضی و حاکمیت ملی کشور ضروری دانسته اند.

اینکه پرسیده اند، چرا رئیس جمهور کرزی جواب متناسب به حملات راکتی پاکستان نمیدهد شاید به این علت بوده که از یکسو توان خود را از هیچ لحاظ متناسب با آنکشور نمی بیند و از سوی دیگر درین فرصت آنقدر در گیر اختلافات نهاد های داخل دولت است که داخل جنگ شدن با پاکستان غیر از خود کشی و قتل عام مردم مفهوم دیگری ندارد و اینکه چرا دولت امریکا جواب این گستاخی های پاکستان را نمیدهد واضحست که نمیخواهد عراق دیگری بدتر از عراق برای خود بوجود آورد ولی جواب آنرا به طریق دیگری میدهد، با حملات طیارات بدون پیلوت و قطع کردن کمک های اقتصادی و تسلیحاتی.

اثرات منفی اعلام بیرون رفتن قوای بین المللی در همین روزها وضع تجارت و سرمایه گذاری را در افغانستان مختل کرده و بقول رادیو بی بی سی قیمت املاک مثل خانه و زمین در شهر کابل سی فیصد پائین آمده است.

خلاصه گفتن اینکه « جواب تجاوز به هر سطح که باشد با تجاوز داده میشود» این دیگر اوج خشونت و تشدد است که هرگاه فرد یا افرادی از خاک افغانستان به پاکستان چند فیر تفنگ کرد به زعم آقای فیضی پاکستان حق دارد بدون در نظرداشت سطح و تناسب عمل صورت گرفته صرف زیر نام جواب به تجاوز تمام کشور و مردم افغانستان را بخاک و خون بکشد.

در تحلیل نهائی جناب فیضی خواسته تقصیر حملات پاکستان را متوجه « ۳۰۰۰ افغان اجیر شده از سوی سی آی ای » نماید. و از ماهیت تروریست پروری و جنگ جوئی پاکستان و رفتار گذشته آنکشور در مقابل افغانستان و سه بار جنگهای بسیار خونین با هند و جنگ با پاکستان شرقی که منجر به جدائی و ایجاد کشوری بنام بنگله دیش گردید و همچنان جنگهای پراکنده دیگر که بار ها بر سر کشمیر با هند صورت گرفته است چشم ببوشد.

پایان